

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XXI.

Vydána dne 28. února 1920.

Obsah: (Čís. 105—109.) 105. Nařízení ku provedení zákona ze dne 2. prosince 1919, čís. 643 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu. — 106. Nařízení o uvolnění vkladů a podílů k upisování 4½% státní prémiové půjčky. — 107. Nařízení o vydání státovek na deset korun československých. — 108. Vyhláška o vydání státovek 10korunových československých s datem 15. dubna 1919. — 109. Nařízení o veřejném původském rejstříku pro díla, která vyšla beze jména nebo pod nepravým jménem.

Čís. 105.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. února 1920,

ku provedení zákona ze dne 2. prosince 1919, č. 643 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení zákona o dani z lihu.

Ku provedení zákona ze dne 2. prosince 1919, č. 643 Sb. z. a n., jímž se ruší nebo mění některá ustanovení o dani z lihu, nařizuje se toto:

A.

Nařízení býv. rak. ministerstva financí ze dne 23. ledna 1914, č. 12 ř. z. a ze dne 10. dubna 1917, č. 158 ř. z., se zrušují.

Dále zrušují se §§ 1 a 9 prováděcího předpisu ku zákonu o dani z lihu, vyhlášeného nařízením býv. rak. ministerstva financí ze dne 21. července 1899, č. 130 ř. z., a místo nich nastupují tato ustanovení:

§ 1.

Výroba daněprostého lihu pro domácí potřebu.

Oprávnění daněprosté výroby lihu pro domácí potřebu dosud na Moravě připuštěné jest dle článku I. zákona ze dne 2. prosince 1919, č. 643 Sb. zák. a nař., počínaje dnem 1. března 1920 zrušeno.

Finanční úřady I. stolice jsou povinny, by povolení daněprosté výroby udělená dle dříve plativších předpisů neprodleně dnem 1. března 1920 odvolaly a učinily opatření, by destilačních přístrojů ku daněprosté výrobě lihu upotřebovaných nemohlo býti nadále použito ku výrobě lihu bez předchozí opovědi, splnění všeobecných náležitostí a bez zapravení příslušející dávky.

§ 9.

(Ku §u 35, 38 a 39 zákona o dani z lihu.)

a) Zjištění vyrobeného množství alkoholu dle skutečného výrobku.

Chce-li podnikatel lihovaru označeného v § 32, VI. zákona o dani z lihu, by množství vyrobeného lihu ku zdanění bylo zjišťováno kontrolním měřidlem nebo nádržkou, musí o to požádati již při podání výrobní opovědi předepsané v §u 44 výše uvedeného zákona a vyhověti všem příslušným ustanovením jak zákona o dani z lihu, tak i prováděcího nařízení.

Byl-li podnikateli lihovaru zmíněný způsob zjišťování povolen, musí býti též podržen po celé běžící výrobní období.

b) Destilace lutru v paušalovaných lihovarech.

Destilace lutru, t. j. destilátu za zpracované záparý, majícího méně než 30 stupňů stodílného lihoměru, jest v paušalovaných lihovarech dovolena pouze v době poplatné výroby.

c) Vyšetření denní výkonnosti destilačního přístroje pro paušalování.

Při vyšetřování denní výkonnosti destilačního přístroje pro paušalování jest dbáti všeobecných ustanovení, obsažených v § 11 prováděcího předpisu ku § 44 zákona o dani z lihu a zachovávat tento postup:

Před nálevem vody do odpařovacího kotlíku budiž vyňato míchadlo, jež se v kotlíku nalézá a není s tímto v pevném spojení.

Má-li kotlík výpustnou rouru, nutno před počtem odměřování přesvědčiti se, zda tato jest prázdná a prostupná a tuť pak uzavřítí výpustným kohoutem. Obsah výpustné roury až ku vý-

pustnému zařízení tvoří část naplňovacího prostoru kotlíku.

Na to vyměří se nálevem vody prostorový obsah celého kotlíku až k okraji hrdla, na němž spočívá klobouk.

Je-li odpařovací kotlík opatřen zvláštním naplňovacím otvorem, jenž nesmí býti výše než v rovině hrdla kotlíku, budiž naplňovací otvor nepropustně uzavřen a kotlík, má-li oddělitelný klobouk, po odloučení tohoto plněn až k okraji hrdla. Kdyby byl klobouk s kotlíkem v nerozlučitelném spojení, jest s nálevem vody pokračovati, až tato hořejším otvorem klobouku přetéká a celý vyšetřený obsah kotlíku s kloboukem brátí v počet jako prostorový obsah kotlíku.

Se stejnou přesností vyšetřiti jest nálevem vody obsah oddělitelného klobouku a zjistiti, kolik procent obsahu odpařovacího kotlíku má. Vsuvka (věnec) mezi hrdlem kotlíku a kloboukem, která není na kotlík přinýtována, budiž čítána za součást klobouku.

Prostorové rozměry (šířka, výška, největší obvod atd.) jak kotlíku, tak klobouku, případně se vsuvkou, buďtež přesně v milimetrech stanoveny a v přehledu nálezů vyznačeny.

Výhoda paušalování může býti přiznána výhradně jen destilačním přístrojům, odpovídajícím zařízení, popsanému v § 38 zákona o dani z lihu, jež nejsou zařízení na topení parou, nebo jichž dle právě citovaného paragrafu vyšetřená denní výkonnost nepřesahuje 16 hektolitrů záparů. Je-li v jednom lihovaru více destilačních přístrojů postaveno, jest pro přiznání výhody paušalování směrodatnou úhrnná denní výkonnost všech, jež nesmí přesahovati 16 hl záparů. Je-li mezi těmito přístroji třeba jen jeden, který rozměry nebo zařízením není způsobilý, by byl ku paušalování připuštěn, jsou i všechny ostatní z výhody paušalování vyloučeny.

d) Stanovení výkonnosti při tak zvaném výstřelku.

Plní-li se do destilačního přístroje vinné matoliny s lihem (pálí-li se tak zv. výstřelek), může finanční úřad první stolice na žádost strany vyměřiti výkonnost destilačního přístroje jen čtyřmi pětinaми míry, stanovené v § 38 zákona o dani z lihu, při čemž zaokrouhlení tam dovolené smí se provésti jen jednou.

Dle toho na př. jest snižená výkonnost destilačního přístroje druhu dle šu 38, čís. 1 zákona, s kotlem o obsahu 58 litrů:

$$58 \times 4/5 \times 9 \times 4/5 = 334.08, \text{ po zaokrouhlení } 330 \text{ litrů.}$$

V žádosti buď udáno množství lihu, jež lihovarník přidá ku jedné náplni kotlíku. Vedle toho budiž při použití uděleného povolení v opovědi udáno množství lihu, jež jest obsaženo v hektolitru náplně.

Každé zneužití této úlevy má v zápětí kromě zákonného trestu také ztrátu téže. Promísí-li se matoliny s lutrem, nepřísluší výše zmíněná výhoda.

Orgánům, jimž svěřen jest dozor na lihovary, jest přísně toho dbáti, aby proti zákazu nebylo k těmto účelům užíváno lihu nezdaněného.

B.

Vývozní bonifikace při vývozu lihu nebo likéru přes celní čáru.

Dle zmocnění daného ministru financí ve třetím odstavci § 8 zákona o dani z lihu ze dne 20. června 1888, č. 95 ř. z., změněného II. dílem cis. nařízení ze dne 17. července 1899, č. 120 ř. z., zrušuje se dnem 1. března 1920 ustanovení citovaného zákona, kterým byla poskytnuta vývozní bonifikace za lih nebo likéry, vyvezené z celního území.

Úřadům celním, pověřeným projednáváním lihu nebo likéru na vývoz se ukládá, aby ze zásluh lihu a likérů, jež dojdou ku výstupnímu jednání po 29. únoru 1920 vývozní bonifikace více nepřiznávaly a nepoukazovaly.

C.

Znění §§ 2 a 14 prováděcího předpisu ku zákonu o dani z lihu, vyhlášeného nařízením bývalého rak. ministerstva financí ze dne 21. července 1899, č. 130 ř. z., mění se a doplňují takto:

§ 2.

Vývoz lihu přes celní čáru, daněproste použiti lihu a uskladnění lihu podléhajícího výrobní dávce.

I.

Předpisy, jimiž jest upraven vývoz lihu, likéru nebo rumu přes celní čáru, obsaženy jsou v oddílu II., lit. A., B., příp. D. přílohy A. k § 2, I. prováděcího předpisu k zákonu o dani z lihu a zůstávají v platnosti s výjimkou oněch ustanovení, která odnášejí se ku vývozní bonifikaci, dle předchozího oddílu B. tohoto nařízení dnem 1. března 1920 zrušené.

Odběr a použití lihu bez zapravení spotřební dávky ku výrobě zboží určeného ku vývozu přes celní hranici, diti se může jen za šetření ustanovení, obsažených ve výnosu býv. rak. ministerstva financí ze dne 20. července 1899, č. 126 ř. z.

Při vývozu vína, jemuz ku zvýšení alkoholovitosti přimísen byl lih, odebraný bez zapravení daně, šetření jest předpisů, obsažených v oddílu II., lit. C. přílohy A. ku § 2, I. prováděcího předpisu ku zákonu o dani z lihu, jež se doplňují tímto:

Celní úředníci, pověřeni dohledem při mísení vína s lihem odebraným bez zapravení daně, jsou povinni po provedeném smísení přesvědčiti se, pokud jde o neslazená vína, zda směs řádně promíchána nevykazuje více než 15 stupňů nařezného stodílného lihoměru.

Výsledek provedené zkoušky budiž vyznačen v poznámkové rubrice prohlášky.

Jde-li o vína slazená, vezmou celní úředníci, pověřeni dozorem po provedeném smísení dva úřední vzorky, obsahující aspoň po $\frac{1}{2}$ litru směsi, opatří je pečeti strany i úřední a zašlou jeden vzorek zkušebně technické finanční kontroly v Praze II., Revoluční třída č. 30, druhý vzorek předají straně ku bezpečnému uschování. Kdyby imenovanou zkušebnou bylo zjištěno, že zaslaný vzorek směsi chová úhrnem více než 15% alkoholu, jest vývozce, jenž smísení vína s lihem ku vývozu opověděl, povinen zapraviti do 8 dnů spotřební dávku při vyšší sazbě za veškeré množství alkoholu, jež dotyčné zásilce vína bylo přimíseno.

Výstupní celní úřad provede výše uvedené přezkoušení směsi jen tehdy, když by bylo shledáno porušení úředních závěr, přiložených úřadem odesílacím, nebo když by se jevila nějaká, podezření vzbuzující nesrovnalost zásilky s příslušnými průvodními papíry.

II.

Pro použití lihu bez zapravení daně ku výrobě octa, ku pálení, cídění, osvětlování, pohonu motorův a ku vědeckým účelům, jakož i ku živnostenskému zhotovování výrobků, určených pro tuzemskou potřebu, pokud týchž nelze užiti ku lidskému požívání, platí ustanovení přílohy B. ku § 2, II. prov. předp. ku zákonu o dani z lihu, pokud jde o pohon motorů výnos býv. rak. min. fin. ze dne 23. listopadu 1903, č. 138 ř. z., s těmito doplňky a změnami:

1. Před použitím lihu odebraného bez zapravení daně ku vědeckým účelům bez předchozí denaturace jest z uvolněného lihu zapraviti kontrolní poplatek 20 h za každý litr odebraného alkoholu. K tomu cíli musí příjemce hned po úřed-

ním projednání lihu, odebraného bez zapravení daně, podati u příslušného percepčního úřadu ohlášku, vyhotovenou na tiskopisu dle vzorce III. ku příl. B., I., č. 4. a II., č. 5. prov. předpisu ku zákonu o dani z lihu, v němž předtištěná slova „po denaturaci“ jest přetřhnouti a nahraditi slovy „bez předchozí denaturace“ a do 8 dnů prokázati převzatou boletou zapravení kontrolního poplatku příslušnému finančnímu orgánu.

2. Povolování odběru a použití daněprostého lihu ku pohonu motorů jest až na další vyhrazeno ministerstvu financí.

§ 14.

Ku poslednímu odstavci oddílu II., č. 6 § 14 prov. předpisu ku zákonu o dani z lihu připojují se tato ustanovení:

Kdyby pořízení nádržky plně vyhovující předcházejícím předpisům bylo spojeno se značnými obtížemi, nebo nepoměrnými výdaji, může finanční úřad I. stolice, po návrhu technického úředníka vyšší kontroly, připustiti jako nádržku takovou nádobu, která sice plně neodpovídá nařízené úpravě, ale jest dostatečně pevná a poskytuje proti vniknutí do téže a proti tajnému odvádění kapaliny plnou jistotu.

D.

Na základě zmocnění, uděleného ministru financí v druhém odstavci článku III. zákona ze dne 2. prosince 1919, č. 643 Sb. zák. a nař., uvádějí se v platnost pro lihovary, podléhající výrobní dávce na Slovensku tato odchýlná opatření:

I. Počínaje výrobním obdobím 1920/21 mohou býti na Slovensku lihovary, požívající výhody paušalování povoleny toliko obcím a protokolovaným družstvům hospodářským, ovocnickým, vinařským, nebo k tomu konci zřízeným spolkům, a to jen tehdy, když se starosta obce, případně předseda družstva či spolku v přítomnosti dvou zřízenců místně příslušného oddělení finanční stráže protokolárně zaváže, že přejímá závazky podnikatele lihovaru, jakož i ručení za zkrácenou daň a pokuty uložené na důchodkové přestupky, spáchané v páleníci. Při změně obecního představenstva, příp. spolkového předsednictva, musí též závazek převzítí nově zvolený obecní starosta, či předseda spolku.

V paušalovaných pálenicích mohou pálití kvas a to výhradně z vlastního ovoce toliko jeho pěstitelé a sice každý jednotlivý nejdéle po 48 hodin. Za vlastní dlužno pokládati ovoce, které se urodilo držiteli pozemků (lesů) na pozemcích (lesích) jeho vlastních, nebo jim v nájem vzatých. Pěstitelé ovoce ze sousedních obcí mohou po-

užití pálenice v cizí obci se nalézající pouze v tom případě, když v obci, ve které bydlí, paušalovaná pálenice povolena není a když podnikatelství pálenice vykáží potvrzením představenstva své obce, že suroviny jejich pocházejí z vlastního jich pěstění.

Prokáže-li se, že podnikatelství paušalované pálenice připustilo ke zpracování kvas ze surovin nakoupených, ztrácí na pět výrobních období nárok na pálenici. Tato pětiletá doba počíná prvním výrobním obdobím po vydání výměru, kterým paušalovaná pálenice byla odebrána.

K povolení paušalovaných pálenic jest pro výrobní období 1920/21 oprávněno generální finanční ředitelství v Bratislavě, po této době příslušné finanční ředitelství, nebude-li do té doby jinak nařízeno. Zrušení povolenou paušalovanou pálenici může toliko generální finanční ředitelství v Bratislavě s výhradou stížnosti k ministerstvu financí.

Podnikatel paušalovaného lihovaru jest povinen vésti záznam o tom, kdo, pro kterou dobu, a jaké suroviny pálil a mnoho-li výrobků získal, a každý výrobce jest povinen správnost příslušné položky záznamu svým podpisem stvrditi.

II. Suroviny uvedené v § 32, V. zákona o dani z lihu, jež majitel v paušalované pálenici zpracovati nechce, nebo dle výše uvedeného zpracovati nemůže, dovoleno jest zpracovati na lih toliko v „ústředních pálenicích“.

Ústřední pálenici může povolit gen. fin. řed. v Bratislavě buď obcím, nebo protokolovaným družstvům za podmínek stanovených v §u 51 zákona o dani z lihu.

Kumulace ústřední pálenice s paušalovanou jest vyloučena a uchazeči smí býti povolena pouze jedna ústřední pálenice.

Příhlášky o ústřední pálenici podati jest u gen. fin. řed. v Bratislavě na úředních tiskopisech, jež lze obdržeti u příslušných oddělení finanční stráže za nákupní cenu.

Žádá-li obec o ústřední pálenici, musí protokolem, o příslušném sezení obecního výboru sepsaném prokázati, že obecním zastupitelstvem bylo většinou hlasů zřízení ústřední pálenice schváleno a musí všichni členové, kteří usnesení toto odhlasovali, se zavázati, že na sebe běhou závazek podnikatele ústřední pálenice a že ručí solidárně s obcí za daň a pokutu vzházející z poplat. řízení výroby pálenky. Při změně obec. zastupitelstva musí tento závazek pod ztrátou práva na pálenici protokolem nového zastupitelstva býti prokázán.

Družstvo musí ve stanovách výslovně projeviti, že na sebe bere závazek podnikatele

ústřední pálenice, a že všichni členové družstva ručí rukou společnou a nerozdílnou za daň a případnou pokutu.

Ústřední pálenice jsou povinny vésti tyto záznamy:

1. Lihovarský rejstřík dle § 23, II. prov. nař. k zákonu o dani z lihu.

2. Rejstřík o nákupu surovin, obsahující tato data: Běžnou položku, iméno osoby, od které suroviny byly nakoupeny, množství surovin nakoupených, cenu za 1 q, cenu úhrnnou, poznámku.

3. Rejstřík o prodeji výrobku, obsahující tato data: Běžnou položku, iméno a bydliště kupce, druh prodaného výrobku, množství jeho, celkovou prodejní cenu, poznámku.

Rejstříky čís. 2. a 3. uzavírají se ročně a uschovají podnikatelem po dobu pěti roků, ve které mají býti na výslovné přání zástupcům finanční správy k nahlédnutí předloženy, nebo na potvrzení vydány.

Pakli zmíněné záznamy nebyly vůbec, nebo byly prokázány špatně vedeny, může býti povolení ústřední pálenice stejným způsobem a na stejnou dobu, jak je při pálenici paušalované stanoveno, odňato.

III. Generální finanční ředitelství v Bratislavě má při povolení lihovarů paušalovaných a ústředních zejména k tomu přihlížeti, aby podnikatelem byla skutečně žádající obec, družstvo, po případě spolek a nikoliv pod její firmou toliko osoba soukromá. Jestliže se po udělení povolení prokáže, že podnikatelem jest osoba soukromá a ne obec, družstvo, nebo spolek, kterým povolení bylo uděleno, buď udělené oprávnění ihned odvoláno, jak v předchozím uvedeno.

IV. Zrekvirované kotlíky mohou býti uchazečům o paušalované a ústřední pálenice prodány gen. fin. ředitelstvím v Bratislavě za obchodní cenu mědi, kterou kotlíky mají. Zakoupení nových kotlíků soukromou cestou může se státi teprve tehdy, až veškeré zrekvirované kotlíky budou odprodány.

V. Odškodné za použití kotlíku jednotlivými páleníkы ponecháno jest v dohodě podnikatele s páleníkem. Nedojde-li k dohodě, stanoví odškodné příslušné finanční ředitelství.

E.

Počátek účinnosti.

Toto nařízení nabývá účinnosti pro celé území republiky Československé dnem 1. března

1920 a týmž dnem pozbývají platnosti všechna odlišná ustanovení. Provedením nařízení pověřuje se ministr financí.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Prášek v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Veselý v. r.	Dr. Heidler v. r.
Habrman v. r.	Dr. Franke v. r.
Klofáč v. r.	Hampl v. r.
Staněk v. r.	Houdek v. r.

Čís. 106.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. února 1920

o uvolnění vkladů a podílů k upisování 4½%
státní prémiové půjčky.

§ 1.

Platnost vládního nařízení ze dne 26. srpna 1919, č. 488 Sb. z. a n., pokud jím byly uvolněny řádně přihlášené vklady a podíly do obnosu použitého k upsání státní půjčky Československé republiky vypsané dnem 1. září 1919, rozšiřuje se na upisování 4½% státní prémiové půjčky povolené zákonem ze dne 6. února 1920, č. 85 Sb. z. a n.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Ministru financí se ukládá, aby toto nařízení provedl.

Dr. Veselý v. r., v zast. min. předsedy.	
Dr. Beneš v. r.	Dr. Heidler v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.
Houdek v. r.	

Čís. 107.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. února 1920

o vydání státovek na deset korun československých.

§ 1.

Po rozumu §§ 8 a 9 zákona ze dne 10. dubna 1919, čís. 187 Sb. z. a n., počne Bankovní úřad

ministerstva financí v příštích dnech vydávati dle vyhlášky uveřejněné zároveň s čís. 108 Sb. z. a n. u hlavního svého ústavu v Praze jakož i u všech svých odboček státovky na 10 korun československých s datem 15. dubna 1919.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; ministru financí se ukládá, aby je provedl.

Dr. Veselý v. r., v zast. min. předsedy.	
Dr. Beneš v. r.	Dr. Heidler v. r.
Sonntág v. r.	Dr. Winter v. r.
Habrman v. r.	Dr. Hodža v. r.
Staněk v. r.	Dr. Franke v. r.
Prášek v. r.	Hampl v. r.
Houdek v. r.	

Čís. 108.

Vyhláška Bankovního úřadu ministerstva financí ze dne 24. února 1920

o vydání státovek 10korunových československých s datem 15. dubna 1919.

Z nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. února 1920, čís. 107 Sb. z. a n., počne Bankovní úřad vydávati v příštích dnech u svého hlavního ústavu v Praze jakož i u svých odboček státovky po deseti korunách československých s datem 15. dubna 1919.

Státovky ty jsou zevrubněji naznačeny v dolejšímu popisu.

Členové bankovního výboru:	Ministr financí:
Dr. Vilém Pospíšil v. r.	Sonntág v. r.
Dr. Emil Roos v. r.	

Popis státovky na deset korun československých.

Státovky po 10 korunách československých jsou 143 mm široké a 84 mm vysoké. Papír má vodní značku v podobě taškové krytiny na střeše (stejnou jako u 20 korun) směřující hrotem nahoru.

Na lici jest obrazec velikosti 130 × 72 mm, vroubí jej vlnitý okraj, který stejně jako jemně členěný podtisk s ornamentálním monogramem RČS uprostřed umístěným proveden jest v barvě světle-hnědé, obrazec sám v barvě šedě-fialové. Střed obrazce tvoří elipsovitý rámeček, uvnitř s textem slovenským: